

Határtalanul Szlovéniában és Horvátországban

Osztályunkkal a Határtalanul program keretében „Magyar történelmi és kulturális kincsek nyomában” jártunk a két szomszédos országban. A kirándulás előtt alaposan felkészültünk az útvonalból és a tervezett látnivalókból. Tanáraink irányításával sok információt gyűjtöttünk a magyarlakta területekről, történelmükről, kultúrájukról. Az előkészítés során felhasználtuk a Barangoló digitális tartalomtár feladatait. Sok érdekességet tanultunk az út során érintett területekről: a Muravidékről és Horvátországról. Megismertük a hetési nyelvjárást, a Lendva-vidék szellemi és tárgyi néprajzi örökségét, a horvátországi magyarokat, a Drávaszögi népi építészetet. Jó volt, hogy játékos formában tanulhattunk.

Kissé hűvös reggelen, de nagy izgalommal helyezkedtünk el az autóbuszon.

Az első állomás Lendván volt, ahol a Bánffy-Esterházy kastélyban megnéztük a kiállítást, Zala György alkotásainak miniatűr másait és megismerkedtünk a hetési viselettel és a használati tárgyakkal is.

A Magyar Nemzetiségi Intézetben (Bánffy Központ) Soós Mihály fogadott bennünket, aki nagyon sok érdekes dolgot mesélt a magyarság történetéről, a nyelvtörvényről, a nyelvjárásokról, a vegyes házasságokról, és az oktatási rendszerről.

Bár esett az eső, de sétát tettünk a város központjában a Szent Katalin plébániatemplom és a Makovecz Imre által tervezett kultúrpalota körül. A szőlőhegyen megnéztük a Szentháromság

kápolnában Hadik Mihály törökverő múmiáját. Sajnos a felhők akadályozták, hogy a kilátásban is gyönyörködhessünk.

Bántornyán a Bánffy családhoz fűződő Árpád-kori templomban megnéztük a román és gótikus stílusjegyeket, valamint a falakon Aquilla János gyönyörű freskóit, köztük a Szent László legendát is.

Nagyon különleges növényeket láttunk a dobronaki Trópusi kertbe, az orchidea farmon. Volt vízesés, zöldfal, egzotikus növények, fűszerek. Sajnos a tartós esőzés és sár miatt nem tudtunk eljutni a Szent Vid kápolnához. Az estét a bajánsenyeyi Határ Csárdában töltöttük, ahol finom vacsorával vártak és a szállásunk is ott volt.

A második napon a Muravidék talán legismertebb parasztgazdáival ismerkedtünk meg Mezőváron, a Passero családdal. Ők a szőlőművelés, lekvárkészítés, sonkaérlelés mellett csokoládé különlegességeket is készítenek saját alapanyagokból.

A következő állomásunk Horvátország fővárosa, Zágráb volt. A központi vasútállomást Paffl Ferenc tervezte. Sétánk során láttuk Tomiszlav király lovassobrát, a magyar honfoglalás millenniuma alkalmából épült pavilont, Zrínyi Miklós és Jurisics Miklós mellszobrait. Jártunk a Jellasics téren és láttuk a Liszt Ferenc intézetet, akik a magyarságot és kultúránkat népszerűsítik. Megnéztük a Káptalandombon a Székesegyházat, amelyet felújítanak, a piacot, a Tűzkaput a máriaképpel és a Szent Márk téren a horvát Szábort, a Szent Márk templomot, tetején a Zsolnai cserépből kirakott címerekkel.

Este értünk a szállásra, Selcébe. Másnap a zarándokok lépcsőin mentünk fel Tersatto várába, melyet a Frangepánok építettek. Megtekintettük a Mária búcsújáró templomot, amely a magyar hadihajók emlékét is őrzi, majd II. János Pál pápa szobra mellett indultunk vissza a lépcsőkön a buszhoz, hogy Rijeka (Fiume) városában utazzunk és megnézzük a kikötőben a magyar feliratokat (bóják, Baross emléktábla) és a magyar vonatkozású épületeket.

Sétát tettünk Opatijában és megnéztük a gazdag magyar családok villáit, majd Lovran városában és megkerestük Feszty Árpád emléktábláját a Villa Flóra falán.

Az utolsó nap terveiben Varasd és Csáktornya szerepelt. Varasdon sétáltunk a belvárosban és megnéztük az Erdődyek várkastélyát is.

Sajnos az autóbuszunk műszaki problémája miatt kényszer pihenőt tartottunk egy benzinkútnál. Az 5 órás pihenő miatt nem tudtunk eljutni Csáktornyára.

A jókedvünket nem szegte ez a probléma, így is nagyon sok élményt szereztünk az út során.